

ikke vi er det første parti – der siger, at Danmark har brug for en anden vej; vi har brug for, at vi skaber tillid; og vi har brug for, at vi stopper med detailregulering.

Hr. Christian Wedell-Neergaard var selv til debat i KL-sammenhæng i sidste uge, hvor det også blev diskuteret. Og der hørte jeg den daværende ordfører på området her, fru Pia Gjellerup, komme med udtalelser, som var fuldstændig sådan, som de kunne have været fra Det Radikale Venstres side, så jeg er fuld af optimisme til, at vi nok skal finde en løsning, hvis vi måtte komme, hvad vi forhåbentlig gør, i den situation, at vi får flertal sammen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste ord fra den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal så også starte lidt med noget sødt. Dette er et fantastisk skønmaleri. Jeg synes, det er imponerende, som embedsmændene i den grad har klaret at beskrive kommunalreformen på den her måde, således at jeg i mine stille stunder kommer til at tænke på et blad, der kunne læses i 1970'erne om, hvor vidunderlig lykkelig man kunne være, hvis man var bosat i DDR. På glittet papir kunne man få beskrivelsen af, hvor lykkelige folk var.

Et af eksemplerne er jo, og det synes jeg er meget sigende for hele papiret, et, der står i afsnit 3.3.:

»Efteråret 2006 har budt på en intens offentlig debat om kommunernes økonomi og vilkårene for det kommunale selvstyre i forbindelse med kommunernes færdiggørelse af budgetterne for 2007. Debatten er et demokratisk sundhedstegn.«

Jeg tror, at Orwell ville være misundelig over, at man fra embedsmandsværkets side har kunnet give ministeren de her ord. Det er utroligt, at man kan finde på at skrive det, og jeg er imponeret over, at det kan lade sig gøre. For det, det jo i virkeligheden drejede sig om, var, at man rundtomkring i kommunerne kunne se, at der var nedskæringer på daginstitutionsområdet og der var nedskæringer på ældreområdet. Man kunne simpelt hen se, hvor fantastisk mange konsekvenser det ville få for det enkelte barn med færre pædagoger og færre pædagogmed-

hjælpere. Folk stod hernede på Slotspladsen, og alligevel så kan man skrive de der ord. Flot, flot.

Men jeg synes nu også godt, når man får sådan en kommunalreddegørelse for hele strukturreformen, at man kunne have peget på nogle af de elementer, der muligvis kan give nogle knaster. For der er ikke mange ord om stress. Der er så få ord om stress hos de ansatte, at hr. Erling Bonnesen, tidligere borgmester, kunne sige, at det ikke var noget problem.

Jeg kan så meddele, at i dknyt står der i en artikel fra Sydjylland, at der har HK-kontoret fem om dagen, der melder sig på grund af stress. Man plejer at have en om måneden. Dette er et alvorligt problem. Det er et alvorligt problem, at vi simpelt hen kan risikere at få en masse HK-uddannede, der ikke orker at blive i deres kommune, og som søger væk, fordi de kan se, at det her ikke er det liv, de vil have.

Samtidig står vi jo i en situation, hvor vi om ganske få år mangler 200.000 medarbejdere inden for det offentlige. Jeg synes godt, at man måske kunne have flettet et par ord ind om, at der har været en voldsom overarbejdspsykkel, at der har været nogle fantastiske problemer for de ansatte. Mange steder er det lykkedes usædvanlig godt, men det skyldes udelukkende, at folk har bidt tænderne sammen og sagt: Det skal i hvert fald ikke gå ud over vores egne borgere. For jeg må sige, at det oplæg, man havde til en kommunalreform, der skulle gennemføres så hurtigt, ikke var godt. Det var politisk makværk, og sådan er det.

Kl. 14.10

Men nu har vi så den her kommunalreform. Så ville det jo i og for sig være meget rart, hvis man havde fået nogle ord om, hvor mange sociale »kan«-institutioner, kommunerne rent faktisk har taget. Det ville have været meget rart, hvis det var, at man var gået det der skridt dybere og havde sagt: Og hvad sker der så ved de her institutioner? Hvor mange af de institutioner er rent faktisk blevet overtaget af kommunen fra amtet – regionen – fordi de lå et attraktivt sted, fordi man kunne se mange byggepladser foran sig, hvis man lige skar lidt på institutionens udenomsareal? Hvor mange steder har man i økonomiudvalget haft en lille ejendomsægler inde omkring, før man traf beslutningen om, at man ville overtage en meget stor gruppe af borgere, som var ekstremt handicappede?

De tal, som vi oprindeligt havde en forventning om med hensyn til, hvor mange »kan«-institutioner der skulle overtages, svarer jo slet